

עמ"ת 23135/03/16 - ש ב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 מרץ 2016

עמ"ת 23135-03-16 ב(אסיר) נ' מדינת
ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד
העורר
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד אורנית מרום

ב"כ המשיבה - עו"ד עדי יעקובוביץ

העורר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי ערר על החלטת בימ"ש שלום ראשל"צ, בתיק מ"ת 16-03-19988 מיום 9.3.16 (כב' השופטת צנציפר הלפמן) לפיה הורתה על מעצר העורר בתנאי אישפוז עד לקבלת חו"ד פסיכיאטרית בעניינו.

על פי העובדות, ביום 9.3.16 הוגש כתב אישום נגד העורר בחשד לביצוע עבירה של תקיפה סתם, על פי סעיף 379 לחוק העונשין כלפי מתלוננת אקראית לחלוטין.

במסגרת דיון בבימ"ש קמא ביקשה ב"כ העורר לשחררו בטענה כי אם נעברה עבירה פלילית של תקיפת סתם, אין עילה למעצר עד תום ההליכים.

בימ"ש קבע כי מדובר בתקיפה לא מוסברת כלפי אשה מתלוננת שהעורר אינו מכיר.

מחקירת העורר עולה כי "קולות" אמרו לו לתקוף.

בעבר הופסקו הליכים כנגדו בגין מחלת נפש ומכאן קמה עילת המסוכנות.

בנימוקי הערר - בימ"ש טעה משהורה על מעצר העורר עד תום ההליכים ומשקבע כי קמה עילת מסוכנות, לא נגרמו למתלוננת חבלות, לא נעשה שימוש בחפץ כלשהו באמצעותו הותקפה המתלוננת, ככל הנראה זקוק לטיפול פסיכיאטרי ואף לאשפוז, אך לא בדרך של מעצר.

ב"כ המשיבה - לא נפלה כל טעות בהחלטת בימ"ש קמא.

לאחר שעיינתי בהחלטת בימ"ש קמא אני מוצאת החלטה נכונה.

ממעשי העורר עולה מסוכנות כללית ולא ספציפית באשר מדובר במתלוננת שהותקפה על ידו כשאינו מכירה, כשהמעשה מבוצע בשל "קולות" שאמרו לו מה לעשות. מדובר באיש שגם באת כוחו מסכימה כי הוא חולה וזקוק לטיפול.

הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום ג' אדר ב' תשע"ו, 13/03/2016 במעמד הנוכחים.

נגה אהד , שופטת בכירה